

POSUDEK OPONENTA K DIPLOMOVÉ PRÁCI

Jméno diplomanta:	Richard Mašek
Téma práce:	Operativně pátrací činnost a zpravodajská činnost – pohled de lege ferenda na trestněprávní legislativu a předpisy o Policii ČR a Bezpečnostní informační službě
Rozsah práce:	58 stran (od úvodu po závěr, včetně) Celkem 139 434 znaků, tj. 77 normostran
Datum odevzdání práce:	8. 2. 2024
Vedoucí diplomové práce:	JUDr. Dalibor Šelleng, Ph.D.
Oponent diplomové práce:	JUDr. Mgr. Marek Dvořák, Ph.D.

Diplomant Richard Mašek se ve své kvalifikační práci pustil do mimořádně obtížného a spleťového tématu, o čemž svědčí už samotný název práce: *Operativně pátrací činnost a zpravodajská činnost – pohled de lege ferenda na trestněprávní legislativu a předpisy o Policii ČR a Bezpečnostní informační službě*. Text je tak věnován otázkám souvisejícím s organizovaným zločinem, konkrétně pak operativně pátrací a zpravodajské činnosti a možnostem vzájemné spolupráce Policie ČR a BIS. Ostatně sám autor finálně vymezuje výzkumnou otázku a její aspekty až na str. 17 textu, přičemž tato otázka zní: *Jaké věcné a právní otázky by musela vyřešit novela umožňující větší spolupráci Policie ČR, konkrétně NCOZ, a zpravodajských služeb, konkrétně BIS?* Na str. 6 poté uvádí, že v „*jádro diplomové práce je tedy vlastně téma informace jako rozhodující hodnoty při zajišťování bezpečnosti České republiky.*“ Zvolené téma je bezpochyby aktuální, společensky závažné a pro praxi významné. Je však otázkou, nakolik je vhodné jeho zpracování v rámci kvalifikační diplomové práce.

Práce je rozdělena do celkem 5 obsahových kapitol, které jsou ohraničeny číslovaným úvodem a závěrem. Každá z obsahových kapitol je přitom dále členěna do – obvykle dlouhé řady – složitě

nazvaných podkapitol. První obsahová část textu se věnuje vymezení problematiky (*boj s moderním organizovaným zločinem a význam zpravodajství pro tento boj*) a samotné definici výzkumné otázky. Následně je shrnut stav poznání a současné právní úpravy, a to konkrétně ve vztahu k operativně pátrací činnosti a ve vztahu ke zpravodajské činnosti BIS. Stranou nejsou ponechány ani součinnostní modely v USA a právní úprava FBI. Kapitola čtvrtá posléze hovoří o současném modelu operativně pátrací činnosti a zpravodajské činnosti a o spolupráci NCOZ s BIS. Předposlední obsahová kapitola je nazvána „*Právní a věcná analýza součinnostních modelů tzv. task force a fusion center, právní úpravy FBI a porovnání s tuzemskou právní úpravou*“. Následuje závěrečná shrnující pasáž, kde diplomant vymezuje stručně otázky související s prohloubením spolupráce NCOZ a BIS. Podle oponenta je sice zvolená systematika v zásadě logická, nicméně diplomant už samotným – přinejmenším lehce chaotickým a komplikovaným – označováním jednotlivých částí textu výrazně ztěžuje orientaci čtenáře v textu.

Věcné hodnocení předložené práce je pro oponenta obtížné, obdobně jako bylo obtížným samotné její přečtení – oponent musel některé části číst vícekrát, a přesto si není jistý, zda dokázal vstřebat myšlenky diplomanta. Předně je však třeba jednoznačně uvést, že si diplomant zjevně dal se zpracováním textu mnoho práce a vynaložil nadprůměrné úsilí i ve vztahu k obstarání zahraniční literatury (vč. příslušných předpisů, např. *Homeland Security Act a Intelligence Reform Act*) či poznatků z praxe (viz i zmínka na str. 7 o konzultacích poskytnutých Vrchním státním zastupitelstvím v Praze, NCOZ, KKP PAČR či Ministerstvem vnitra). Současně zvolil téma velice zajímavé a prokázal zájem o předmětnou oblast. V textu jsou zmiňovány mnohé podnětné věci, které obvykle nejsou součástí pojednání v kvalifikačních pracích (např. *zmínky o tzv. oddělovacím imperativu, zpravodajském cyklu či analýza vybraných amerických součinnostních modelů státních orgánů, tzv. task forces a fusion centers apod.*). Text je doplněn i o – často medializované – případy z praxe (např. *kauza DOZIMETR či kauza zneužití Vojenského zpravodajství*).

Bohužel však student zvolil ke zpracování složité téma, které z pohledu oponenta nedokázal ani v nejmenším srozumitelně uchopit. Ba co více, i mnohé jednoduché závěry či myšlenky jsou v textu podávány natolik složitě, že je neskutčné je pojmout (např. *v zásadě principiálně jednoduché rozlišení dvou zákonných režimů na str. 20 a 21*). Diplomant, alespoň podle subjektivního názoru oponenta, neprokázal schopnost srozumitelného vyjádření podstaty problému, což je však u takto obsáhlého a provázaného tématu zcela klíčové. Mnohé věty jsou jen obtížně uchopitelné, některé poté dosti uměle vystavěné (např. na str. 7: „*Závěr diplomové práce*

vyhodnotí, zda diplomová práce dokázala odpovědět na výzkumnou otázku a zda byl tedy splněn úkol diplomové práce.“ či na str. 23: „Dvořák a Kloubek pak stručně definují prostředky operativně pátrací činnosti v režimu trestního řádu jako prostředky, jejichž použití upravuje trestní řád. Tím se tedy má na mysli operativně pátrací prostředky a další prostředky OPČ ve smyslu trestního řádu.“). Diplomant se navíc na mnoha místech textu uchyluje k uvádění informací v odrážkách a bodech, což však spádu a čtivosti nepřispívá (str. 9, 13, 14, 15, 16, 24...). Neustále je také opakováno, co diplomová práce již uvedla, nebo co teprve uvede apod. (viz např. na str. 18: „Tato kapitola shrne současný stav poznání a výzkumu. Diplomová práce se dotkne několika samostatných oborů. Proto bude i tato kapitola strukturována podle těchto oborů. V každé podkapitole shrne literaturu a důležité poznatky z příslušného oboru). Nežřídkakdy je text vystavěn na postupném uvádění názorů jednotlivých osob, aniž by byla věc uchopena uceleně – často se text uchyluje k uvádění, kdo co řekl, co kdo zmiňuje (viz např. str. 12), případně je bezprostředně propojována tuzemská praxe s praxí zejména FBI. Čtenář se tak, i s ohledem na způsob vyjadřování, ztrácí v množství uváděných jmen i pramenů (srov. např. na str. 11). Konečně srozumitelnosti nepřispívá ani užívaný plurál (např. na str. 12 – „Máme tím přitom na mysli zpravodajství jako činnost, tedy získávání informací, ne jako instituci.“). Diplomant se v některých částech snaží vždy po dané pasáži sumarizovat informace (např. na str. 14), což může alespoň částečně napomoci pochopení. Pozor by měl být dáván také na častější opakování již vyřčených informací (např. na str. 16 u výpočtu zákonných norem, obdobně poté hned na str. 18...).

Na stranu druhou je vhodné uvést, že zásadní věcné nedostatky v textu nebyly shledány, pomineme-li občasné zaměňování terminologie (např. zákonného pojmu „prověřování“ s termínem „prošetřování“ na str. 59).

Oponent nepochybuje, že práce prošla pečlivou jazykovou korekturou co do gramatiky a překlepů, neboť je v ní těchto nesrovnalostí minimum (např. chybějící čárka v souvětí na str. 59: „Mezi operativními a zpravodajskými informace tedy vzniká nerovnost. Zároveň příslušníci, kteří běžně nakládají pouze s informacemi VYHRAZENÉ až DŮVĚRNÉ nemají důvod získat vyšší stupeň prověrky.“). Horší je to s grafickou úpravou práce, což je možno demonstrovat například na nepřehledném odsazení odrážek na str. 13 nebo na chaotičnosti str. 18 či str. 24. V rámci textu navíc nejsou zachována jednotná pravidla pro odsazování (a to i u poznámek pod čarou, viz např. poznámky č. 89 a č. 90 na str. 28 nebo poznámky č. 164 a č. 165 na str. 44) a zarovnání textu do

bloku (*str. 37 u odrážek*). Místy se vyskytují také nadbytečné mezery (*např. v poznámkách pod čarou na str. 58*).

Diplomant obstaral dlouhou řadu pramenů, a to i zahraniční provenience. Obsaženy jsou také interní předpisy příslušných sborů a judikatura (*viz např. str. 42*). Množství pramenů, které je patrné i z některých částí textu (*např. poznámkový aparát na str. 23*), zasluhuje uznání. Citování je činěno povětšinou řádně, nicméně u online pramenů by neměl autor opomínat uvádění data zobrazení (*viz např. na str. 6 či na str. 15*), místy je vynecháno i číslování poznámek pod čarou (*např. na str. 20 u poslední poznámky*). Dále by měla být dodržena jednotnost citování, např. z hlediska uvádění jmen autorů (*srov. např. poznámku pod čarou č. 16 a č. 24*). Doporučit je možno také užití zkratky „*op. cit.*“ (*např. na straně 19*), zvláštním se jeví odkazování na budoucí citace (*např. poznámka pod čarou č. 73*). Na konci poznámek pod čarou by neměla chybět interpunkce (*viz např. str. 56*).

Oponent neshledal známky plagiátorství. Tomu odpovídá i výsledek kontroly v systému Theses.cz (5 %) a v systému Turnitin (29 %).

Závěrem lze shrnout, že celkové zhodnocení předložené práce je obtížné. Diplomant prokázal odvahu si zvolit netradiční, aktuální, extrémně složité a komplexní téma, což je chvályhodné. Současně vynaložil mimořádné úsilí ve vztahu k obstarání si dostupných pramenů a poznatků z praxe, ke zpracování navíc zjevně přistoupil s pokorou a svědomitě. Bohužel však, podle oponenta, absolutně neodhadl vlastní možnosti. A množstvím dohledaných zdrojů si patrně paradoxně vše ještě více zkomplikoval. Předložený text je v důsledku velice chaotický, místy až nesrozumitelný. Ani grafická stránka textu není nejlepší, což jen podtrhuje celkové vyznění práce. Diplomant si pro svůj, patrně vůbec první, vědecký text zvolil téma, které by dalo zabrat i mnohem zkušenějším. Pro účely případných budoucích textů lze diplomantovi doporučit, aby vždy ještě před zpracováním písemné verze došlo k urovnání myšlenek i pramenů, neboť pouze tak je možné dosáhnout srozumitelných výsledků. Oponent, i přes všechnu uvedenou kritiku, oceňuje projevenou odvahu a pracovitost. Přesto mu nezbyvá, než v souhrnu hodnotit předložený text *ještě* kvalifikačním stupněm níže uvedeným, tj. stupněm dobře.

Předložená diplomová práce ještě splňuje po obsahové i formální stránce požadavky na ni kladené a je dostatečným podkladem pro konání ústní obhajoby.

Práci doporučuji k ústní obhajobě.

Otázky k obhajobě:

Diplomant by v rámci ústní obhajoby mohl krátce popsat tzv. **oddělovací imperativ** rozebíraný v textu, a v návaznosti na to se pokusit zodpovědět jím samotným položenou otázku č. 2 v šesté kapitole práce (str. 62 až 63 práce).

Navržený klasifikační stupeň v případě úspěšné obhajoby:

Na základě předloženého písemného znění diplomové práce navrhuje oponent v případě úspěšné ústní obhajoby klasifikaci stupněm: **dobře (3)**.

V Praze, dne 3. 3. 2024

Marek Dvořák
oponent